

Omer Vilain over de tijd van toen

Paster Pype

In visserijmiddens was *paster Pype* een naam die klonk als een scheepsklok. Wat een respect en bewondering hadden de vissers niet voor *Menhère Herrie*, zoals ze hem aanspraken als hij in hun midden zat. Dat kon evengoed aan boord van een visserschip of in een visserscafé waar hij met de ruwe, maar zeer gevoelige vissersbevolking soms een kaartje legde.

Henri Pype werd op 12 januari 1854 in Geluwe geboren en stierf op 3 juni 1926 in Oostende.

Hij werd onderpastoor van de parochie Sint-Petrus en Paulus en kreeg de functie van aalmoezenier ter zee. Het was in die functie dat hij een grote schare bewonderaars kreeg.

Armoede troef

Tijdens zijn ambtsperiode kreeg pastor Pype dikwijls de verschrikkelijke opdracht de verdrinkingsdood van een visser te gaan melden aan zijn

Paster Pype, de weldoener van de vissers.

vrouw, meestal moeder van een hele bende kinderen.

Bij de vissers, die met hun groot gezin veelal in slechts één kamer of soms in de kelder of op zolder woonden, was armoede troef.

Paster Pype kreeg slechts weinig steun bij zijn parochie, de meest aristocratische van de stad. Toen echter op een dag prins Albert, de later koning Albert I, naar zijn droevige verhalen luisterde, was

deze ontroerd over het lot van de vele visserswezen. Onder zijn impuls werd het Koninklijk Werk Ibis, oorspronkelijk enkel bestemd voor visserswezen, gesticht.

Weldoener

Toen *Menhère Herrie* overleden was, wilden de vissers niet dat hij op een wagen naar het kerkhof aan de Nieuwpoortsesteenweg werd gevoerd. Ze eisten om hem op hun schouders van de hoofdkerk naar de begraafplaats te dragen. De vissers verdrongen elkaar om de kist een eind te mogen dragen en het kwam aan het laatste stuk van de weg bijna tot een gevecht tussen diegenen die hun weldoener nog niet hadden gedragen.

Wat had pastor Pype allemaal niet gedaan? Steun gezocht voor weduwen en wezen, mee uitgevaren met kleine sloepen en op het visserijwachtschip, een vrije visserij-school gesticht, boeken geschreven over de zee en de visserij...

Nu nog worden jaarlijks op de sterfdatum door verschillende verenigingen en door het stadsbestuur bloemen neergelegd op het graf van *Menhère Herrie*. Zijn beeld staat nabij de Sint-Petrus- en Pauluskerk langs de kant Jozef II-straat. Het wordt soms wat vergeten. De geschiedkundige kring 'De Plate' is thans van plan ook daar jaarlijks een bloemenhulde te brengen, want deze weldoener van de vissers mag nooit of te nimmer worden vergeten.